

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣ ಕೇರಿಯ ಸೆಗಣೆ ಸಾರಿಸಿದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸೂರ್ಯ ಸಾಕೋ ಸಾಕಾಗಿ ಸೆಗಣೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೆಚ್ಚಗೇ ಮಲಗಿ ಬಿಡುವ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅಂಬಾ ಅನ್ನೋ ದನದ ಕೂಗು, ಕುಕ್ ಕುಕ್ ಎಂದು ತೆನೆದಾಡುವ ಕೋಳಿಮರಿಗಳ ಹಿಂಡು, ಹಿಟ್ಟು ಕುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಲಿನ ನಾದಮಯ ಸದ್ದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಯ್ಯನೇ ದಾಟಿ ದಿಗಂತದಾಚೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ಕಾಡು ಮೈನಾ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪುಟಾಣಿ ಬಳಗ, ಇವೆಲ್ಲದರ ಸದ್ದು ಮತ್ತು ಸೊಗಸುಗಳ ನಡುವೆ ಸುತ್ತಿ ಬೊಮ್ಮಗೌಡರ ಮನೆ ಚಂದವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಶಿರಸಿಯಿಂದ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಒಂದಷ್ಟು ಜನ 'ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯ ಬಳಿ ಹಾಡು ಹಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು'. ಅವಳ ಹಾಡು ಅಂಗಳ ತುಂಬಾ ಚೆಲ್ಲಿದಾಗ

ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಡು ನಿಂತ ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಪರಿಚಿತರೇ ಆಗಿದ್ದ ದಿನೇಶ್ ಹೊಳ್ಳರನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಹೊಸ ಮುಖಗಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೇ ತನ್ನ ಬಗಲಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ತನ್ನೂರಿನ ಹುಡುಗರು ಹಾಳಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಮಹಿಳೆಯರ ತಂಡ ಕಟ್ಟಿ, ಮದ್ಯಪಾನ ವಿರೋಧಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಹುಡುಗರ ಕುಡಿತ ಬಿಡಿಸಿದ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾದ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಜಾಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋರಾಡಿದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೇ

ಜನಪದವಾಗಿಸಿದ, ಈ ನೆಲ-ಜಲ, ಕಾನನ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕು ಬದುಕೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಡೆತ ಬೀಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗಲೂ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಗಾಳಿ ನಮಗೂ ಚೂರು ಸೋಕಲಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಅನುಭವಗಳಿಂದ, ಬದುಕಿನ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದ, ಜನಪರ ಹೋರಾಟಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ, ಮುದಿತನ ಬಂದರೂ ದೀವಟಿಗೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಪ್ರೀತಿ ಒಸರುತ್ತಿತ್ತು.

ಪರಿಸರದಲ್ಲೇ ಅರಳಿದ ತಾರ್ಲೆ ನೃತ್ಯ

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ "ಅಜ್ಜಿ ಚಂದದ ಹಾಡು ಹಾಡಿ, ಇವರಿಗಲ್ಲಾ ಹಾಲಕ್ಕಿ ತಾರ್ಲೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ" ಎಂದು ಹೊಳ್ಳರು ಹೇಳಿದ್ದೇ, ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಗ್ಗಸರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಗೋಲಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದಳು, ನಾವೆಲ್ಲ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸೋಜಿಗದಿಂದ ನಿಂತೆವು.

ಅಲ್ಲೇ ಕೂತ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ 'ತಾರ್ಲೆ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯ ತಾರ್ಲೆ, ನಮ್ಮೂರ ಕೆರೆಗೆ ತಾರ್ಲೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ತುಂಬಾ' ಎಂದು ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಸವೇ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದೇ ತಡ, ನಮ್ಮ ಮೈಮನ ಬೆರಗಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅಜ್ಜಿ, "ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯ..." ಅಂತ ಹಾಡು ಮುಂದುವರೆಸೋದು, ನಾವು "ತಾರ್ಲೆ" ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಾ ಹಿಂದಕ್ಕೋಗುತ್ತ ಕುಣಿಯೋದು, ಹೀಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಜನಾಂಗದ ಜನಪದ ಸೊಗಡಿನೊಳಗೆ, ನಾವಿನ್ನೂ ಕಂಡಿರದ ಅದ್ಭಾವದೋ ಅಜ್ಜಾತ ಲೋಕದ ಅನುಪಮ ಅನುಭವದೊಳಗೆ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಹೋದವು.

ಆ ಹಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಹಜತೆ, ಲಯ, ಏಕತಾನತೆ ಅದೆಷ್ಟು ಮೋಹಕವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, "ಬಿಸಿಲೇ ನೀನಿನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು... ಮಳೆ ನೀನಿನ್ನು ಬಾ" ಎಂದು ಮಳೆರಾಯನನ್ನು ಕರೆಯುವ ತಹತಹವಿತ್ತು. ನಮ್ಮೂರ ತೆರೆ ತುಂಬಲಿ, ನೆಲ ತಣ್ಣಗಾಗಲಿ, ಹೂ ಹಣ್ಣು ಚಿಗುರಲಿ ಎನ್ನುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಭಾವವಿತ್ತು. ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೇ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬದುಕಿದ ಈ ಹಾಲಕ್ಕಿ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಪುಳಕವಾಗದೇ ಇರಲಾದೀತೆ?

ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ ಹಾಡಿನ ಮಳೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗೋ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗಿ ಸೆರೆಬಿಡುವ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಪುಟ್ಟನೊಬ್ಬ ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕೂತುಬಿಟ್ಟ. ಸುಕ್ರಜ್ಜೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್ ಆಂಡ್ ವೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕತೆಯಾಗಿ ಸೆರೆಬಿಡು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಬೆಕ್ಕು ಕೂಡ ಪುಷ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಸುಕ್ರಜ್ಜೆ ಆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಮುದ್ದಿಸೋ ಚಿತ್ರ, ಸುಮ್ಮನೇ ಎತ್ತಲೋ ನೋಡಿ ಧ್ಯಾನಸ್ವವಾಗುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು

